

SICILIA

9. 9. 2012 – nedelja. Najina prva sezona s Tramp-kom, tako sva namreč krstila najin avtodom, se je maja začela z izletom v Toskano in Cinque Terre, nadaljevala pa septembra, z dolgoletno najino željo, Sicilio. Ker sva leta 2007, še z najetim avtodomom, prvič prekržarila Toskano, obiskala Rim, Pompeje, Amalfi, Sorento, Capri, pač vso zahodno obalo Italije, sva se odločila, da greva na Sicilio s trajektom že iz Livorna. Cena 552 € za povratno vožnjo (če bi rezervirala prej bi bilo ceneje) se nama je zdela sprejemljiva, če izračunaš kilometre, cestnine in vsaj dva do štiri dni vožnje. Trajekt sva imela 12. 9. ob 23.59 (sreda), dopust pa sva začela že s ponedeljkom. Teh nekaj dni sva izkoristila in se že v nedeljo ob 10 čez 10 napotila proti Lago di Garda. Po štirih urah in pol sva prišla do kraja Peschiera in kampa Wien. Ker sva člana ACSI sva obiskovala kampe za 16 €, če je bilo to možno. Do lokacije kampa N 45° 27' 05.3" E 010° 39' 53.7" Prva težava z Garminom. Ob cesti sem prepozno opazil tablo za kamp Wien, in pač zaupal, da je Garmin na pravi poti k uvozu v kamp. Je bil, ampak k zasilnemu izhodu, ki pa za avtodom ni uporaben. Tako sva prvič na tej poti »čarala« z obračanjem v nemogočih pogojih. Pravi uvoz je bil namreč pri tabli, ki sem jo opazil prepozno. Ampak za uvodni dan OK, če ne bi bilo preveč lepo. Kamp zelo soliden. Z bazenom v kampu in plažo na »jezeru«. Zakaj »jezeru«?. Ker se nisva mogla navaditi ali je res jezero ali morje. Na »lungolago« palme, privezane pa jadrnice in jahte, zavidljivih velikosti. Zvečer pa v kampu na dobro pizzo. Odločila sva se, da bova testirala pizze po vsej poti.

simbioza zgodovine in nove tehnologije v Peschieri

Borghetto

10. 9. 2012 – ponedeljek. Okoli 9h, z najinim Scarabeom (100 ccm motorček, skuter), ki se je izkazal za odličnega sopotnika, sva se odpeljala v notranjost na ogled nekaj vasi, ki so nama jih priporočili domačini. Prva je bila Valeggio sul Mincio, druga Borghetto in tretja Castellarò Lagusello. Kaj naj rečem? Utrdbe, cerkve, agrikultura, veliki nasadi, trta že obrana. Zanimivo je videti ljudi, njihov način življenja in »kamne«, za katere sva se odločila, da jih vidiva na najini poti. Nato nazaj v kamp, hitro plavanje, kosilo, malo počitka in naprej v Sirmione, kjer sem bil kot otrok, natanko pred 49. leti. Imel sem željo najti Locando Diano, prenočišča, kjer smo takrat prenočevali. In sem jo tudi našel. Žal pa zapuščena in naprodaj. Na dvorišču možak, mojih let ali malo starejši. Pa mu pokažem razglednico njihove stavbe izpred let in vprašam za usodo prenočišč. Časi neugodni, nič zaslužka in propadanje stavbe. Štirje bratje, ki se ne morejo zmeniti o zapuščini in seveda nepremičnino prodajajo. Ugotovim, da sem očitno še preblizu Slovenije in veter doseže tudi te kraje. Drugače pa Sirmione, čudovito mesto, ki zna svojo zgodovino in lokacijo dobro prodati turistom. Cene v mejah normale za tak kraj.

Sirmione

11. 9. 2012 – torek. Še vedno sva v kampu in nov izlet. Proti Gardalandu, Lazise, Gardi, rtu San Vigilio in Torri del Benaco. Spet turizem na nivoju in še trajekti kot na morju. Občutka, da si v hribih, kjer jezero lahko pozimi tudi malo zamrzne, človek res nima. Jahte, palme in valovi, motijo res le labodi in račke. Po kosilu zopet v Sirmione, ki nama je prirasel k srcu. Na obalo na capucino.

marina na Lago di Garda

in klopce ob »morju«

Iz Ljubljane do Garde 373 km, avtocesta 18,10 €, z motorčkom po ogledih naredila 140 km, kamp tri dni 48 €.

12. 9. 2012 – sredo. Ob 9 h krenila proti Livornu. Do Parme po lepi regionalni cesti in mislila sva, da bo tako tudi naprej do La Spezie in Livorna. Pa sva se žal zmotila. Sicer lepa panoramska cesta, vendar na 800 m višine, primerljivi ovinki kot na Vršič. Za mojo sopotnico »vukojebina« ali po slovensko, tam kjer se volkovi parijo. Zato sva se kar hitro vrnila na avtocesto za Livorno, kamor sva prispela ob 17 h. Malo, še pred tem, v Lidl dopolnit zaloge, dotočit nafto, da na Sicilii startava s polnim rezervoarjem. Pač želja po kontroli stroškov in porabe.

Od Garde do Livorna 328 km, avtocesta (delno) 3 €. Dotočila gorivo.

V luki je potrebno opraviti »check in« do 18 h, vkrcanje pa je bilo ob 22 h. Napoved slaba. Povedo, da ne bo možen camping on board zaradi prevelikih valov. Morje 9. Dobimo pa vsi kamperisti brez doplačila, sobe.

13. 9. 2012 – četrtek. Spanje je bilo res »malo« moteno, ker postelje niso bile v »vaservagi«. Pa to še ni bilo najhuje, zjutraj namreč ni bilo kavnice. Kafe avtomat je ležal razbit na tleh. No kasneje smo dobili neko ameriško varianto »češplove« vode. Ampak najvažneje je bilo to, da je bil Trampek cel. V Termini Imerese smo pripluli točno. Ob 19 h.

Ko smo se izkrkali je bil že mrak in s tem slabša vidljivost, se je Garmin na poti proti Cefaluju spet rahlo lovil in hotel po nekih čudnih »getih«, nakar sva raje vprašala za pravo pot, potem pa se je tudi elektronika odločila za to isto pravo smer. Prej pač poskuša uveljaviti svoje. Očitno imajo pri Garminu, dogovor z lokalnimi skupnostmi, saj je po vsej Sicilii želel, da turist vidi najožje, najbolj zakotne ceste in strahospoštljive četrti. Po avtocesti sva bila tam hitro, saj je le 33 km. Plačala 0,90 €.

14. 9. 2012 – petek. Prespala na PZA N 38° 02' 00.0" E 014° 00' 43.4" Plača se 8 € za 24 ur, vendar ta dan ni bilo od nikoder nikogar, zato sva odšla na ogled mesta. Zjutraj sva se prestavila na parking na obali, kjer pa se plača 1 € na uro. N 38° 02' 09.8" E 014° 01' 01.2" Že tu se opazi turistično usmerjenost Cefaluja, kjer so čudovite in urejene plaže. Do mestnega središča in Piazza del Duomo, kjer stoji katedrala, pa je 10 min. hoje. Sprehod je mimo trgovinic, dišečih pekarn in slaščičarn, do številnih barčkov, ki vabijo na jutranjo kavico, ki pa žal tu ni poceni. Mesto pa kljub turizmu ohranja srednjeveški pridih. V nadaljevanju tega potopisa nisem mislil in ne bom pisal, kdo, kdaj, zakaj je zgradil neko katedralo ali drugo kamenje, to se bo vsak zanesljivo, pozanimal sam, če ga to zanima. Za vse kar si bova ogledala na poti, bom pa podal najino mnenje, vtis in »ali je vredno« ogleda. Tudi ali računajo vstopnino ali ne. Zdi se mi namreč »greh«, da mi za ogled verskega objekta računajo vstopnino. Če kaj, naj bi ti objekti bili zgrajeni z donacijami bogatih in revnih vernikov. Torej naj bi bilo »naše«. Duhovščina meni drugače in si še tu služi svoj kruh. Pa pustimo to v presojo posameznikov. Ogledat katedrale v Cefaluju je brezplačen in vreden ogleda, kot mestece samo in njegove strme ulice. Po ogledu in kavici, sva se podala na pot in ker so v principu avtoceste na Sicilii brezplačne, sva se odločila za pot proti Taormini preko celine in Enne do kampa Paradise. N 37° 53' 48.4" E 015° 19' 34.7" Prvoten namen je bil v ACSI kamp (18 €) La Focetta Sicula, zaradi popravila ceste in višine železniškega nadvoza samo 2.5 m, pa dostop ni bil možen. V kampu Paradise sva se dogovorila za popust

Piazza IX Aprile

Iz Piazze IX Aprile je lep razgled na Giardini Naxos.

in ceno 21 €, ter parkirala Trampka v senci dreves. Po ogledu celotnega kampa, sanitarij in plaže, odločitev sploh ni bila slaba. Pripraviva kosilo, skok v toplo morje, nato pa na Scarabejčka in v Taormino. Ura je bila tri popoldne in do večera popolnoma dovolj časa za ogled glavne ulice Corso Umberto I s trgovnicami, Borgo Medievale, Piazza Emanuele, Piazza IX Aprile, Piazza Duomo, rimskega amfiteatra in pa plačljivega grškega teatra, katerega sva si ogledala kolikor se vidi od zunaj.

Mesto turistično, zgodovinsko, kar se je kasneje izkazalo za zelo pomembno, pa je bilo čisto in urejeno. Vseh pogledov na razgibanost narave in postavitve objektov v to okolje je nemogoče zajeti v fotografski objektiv, ker oko kar bega in ne ve v katero smer je pogled lepši. Morda celo v poročni par. Mlad čeden karabinjer, v čudovito »spedenani« uniformi, lasje črni kot oglje, oči pa zanimivo svetle. O nevesti raje ne bi, saj jo je čuvalo kar nekaj karabinjerjevih kolegov, seveda vsi v paradni službeni opravi, s prečudovitimi sabljami za pasom. Želela sva še na kapučin, ampak »ladronom« 4 € pač ne dava. Zato na kavico v kamp in pa še eno kopanje v morju.

Iz Cefaluja do kampa 247 km. Za avtocesto plačala 0,90 €.

15. 9. 2012 – sobota. Nov dan, nov izlet. Tokrat v mesto umetnikov. Slikarjev, kiparjev, filmarjev... Savoca. Tisti, ki tega ne veste, tu se je snemal film Boter, s Coppolo na čelu. V »nulo« urejena vasica z barom Vitelli, kjer je Michael Corleone lastnika zaprosil za roko njegove hčerke Apollonie. Presenečenje št. 1. Za dva kapučina in dve sicilijanski sladici »canoli« sva plačala sprejemljivih 10 €. Res pristne domače sladice. Presenečenje št. 2. Starejšo gospo sva vprašala za nasvet o ogledu vasice, pa je pristopil mlajši gospod in dejal, da midva gotovo ne veva kdo je ta prijazna gospa. Nemogoče, da bi to vedela, predstavil je resnično mamo, filmske Apollonie. Res naključje, ampak nama pogovori z domačini in njihove navade, skratka način življenja pove veliko o deželi. Včasih naredi večji vtis, kot samo ogledi »kamnov«. Ne ogledati si tega »Citta del Arte«, ki je samo 6 km oddaljena od kampa, bi bila velika škoda. Cerkev, grad, urejene stavbe....

Iz kampa v Taormino in Savoco z Scarabeom naredila 47 km.

Isola Bella

Savoca

Zgodaj popoldan še eno kopanje in odhod proti Zafferana Etnea na PZA Piazza Kennedy N 37° 41' 16.7" E 015° 06' 17.9" Od tu je izhodišče za ogled Etne. Še predvečerni sprehod po mestu. Kupila sva pomarančni med, značilen za to področje. Zopet poroka s preštevilnim spremstvom in še ena super kavarnica in slaščičarna, Antica Dolceria dell'Etna, kjer nisva mogla samo mimo. Pizzeta, dve odlični torti, dva kapučina 9 €. Še skok v bližnji info biro. Malo papirja in informacija, da je na vrhu zapadel prvi sneg. Glede na sobotni večer, se je življenje v mestu umirilo šele po polnoči, vendar mirno brezplačno spanje.

Iz kampa Paradise do Zafferana Etnea 41 km.

16. 9. 2012 – nedelja. Vstala zgodaj in še enkrat v isto slaščičarno na kapučin in brioš, nato pa vzpon na 1900 m. Namerno sva na ogledih zgodnejša, ker še ni »gužve«, tokrat pa se je izkazalo za odločilno. Ko sva zapuščala Etno ob 10.30 je bila že popolnoma nevidna v oblakih, zjutraj pa sva si jo ogledala v brezoblačnem vremenu. Čisto na vrh se nisva podala, ker bi naju doletelo to, kar sem opisal, sva se pa sprehodila po kraterjih Silvestri, ki ti pričarajo skrivnostno in strahospoštovano naravo. Po pogovoru z domačini, tudi pri teh manjših kraterjih vidiš tisto kar na vrhu, le da je nižje in ceneje za slabih 160 € za dve osebi. Najina ocena. Vidiš dovolj tudi brezplačno na kraterjih Silvestri in shraniš za spomin lavo (kamenino) črne in rdeče barve. Vsekakor enkratno doživetje »lune«.

midva in vrh Etne

pogled na vulkanska tla

Iz PZA Piazza Kennedy do parkinga na Etnei Rifugio Sapienza N 37° 41' 16.7" E 015° 06' 17.9" 18 km.

Po ogledu dalje v 43 km oddaljen Acireale v AK La Timpa N 37° 37' 12" E 015° 10' 23". Čeprav je kamp v ACSI grupi je bila cena 20 €, (pa še to po pregovarjanju zaradi neurejenosti) ker so s popustom začeli dva dni kasneje. Po slikah v literaturi je bil kamp na čudoviti, impozantni lokaciji, vendar v praksi neuporabni za kopanje pri najmanjših valovih. (skalnata obala) Bil pa je tudi umazan, zapuščen in neurejen kamp. Eden slabših z najinimi poti. Razočaranje. Imela sva plan ostati vsaj dva dni, vendar sva to idejo prestavila za lepšo lokacijo.

Skupaj iz Zafferana Etnea do Acireale 61 km.

17. 9. 2012 – ponedeljek. Ker sva zaradi neurejenega kampa spremenila plan, sva ga zapustila prej in odpeljala proti Siracusi. Ker pot vodi mimo Catanie ali tudi skozi (po vseh opisih komplicirano za kamper) sva se odločila za pot mimo in po avtocesti (0,50 €) zapeljala direktno na PZA Von Platen N 37° 04' 37.5" E 015° 17' 19.9" (0,90 €/h, urejen, varovan) Bila sva dovolj zgodnja za pričetek ogledov. Odšla sva v Arheološki park Neapolis z rimskim amfiteatrom, grškim gleališčem, hieronovim oltarjem, dionizovim ušesom, necropoli Grotticelli.....Vstopnina 10€/os. Vredno ogleda. Pred vrnitvijo v PZA na okrepčitev sva si ogledala še moderno cerkev Marijine solze (Chiesa Santuario Madonna delle Lacrime). Pri malici v najinem Trampku je padla odločitev, da si proti večeru ogledava še Isola Ortiga in testirava še eno pizzo. Z motorčkom naredila 12 km, pizza v pizzeriji Rambla solidna, ne pa vrhunška. Je pa na otoku stari del mesta s katedralo, vsekakor vredno ogleda.

Iz Acireale do PZA Von Platen (Siracusa) 87 km.

Madonna delle Lacrime

beli kamen katedrale v Siracusi žari ob sončnem zahodu

18. 9. 2012 – torek. Ker sva opravila načrtovane ogleda, sva že ob 7,30 nadaljevala pot proti mestecu Noto.

mestna vrata v Notu (od tu 100 m desno je bp P)

iz Garminove napake nas je vodil domačin

Domačini so nama povedali za brezplačen parking N 36° 53' 28,6" E 015° 04' 29,5" ki je oddaljen samo 100 m od vhoda v mesto skozi Porta Reale na Corso Vittorio Emanuele. Praktično so vse znamenitosti ob tej glavni ulici. Več cerkva Chiesa di Santa Chiara in Santissimo Salvatore, katedrala San Nicolo, San Carlo al Corso....., teater, mestna hiša. V katedrali sva kupila prvi spominski kovanec na najini poti po Sicilii. Izhod iz mesta si je Garmin zamislil po svoje, ker pač ne razmišlja o širini Trampa. Če bi bil najin Trampek 2 cm daljši in širši, ne bi bil samo kralj ampak bi tudi ostal zagozden v Notu. Iz zagate naju je rešil zopet prijazen domačin, sledila sva mu na poti iz mesta, do odcepa kjer naju je lahko varno zapustil smerokazom. Drugače vtis o mestu vrhunski. Zgodovinsko, urejeno, čisto, prijazno in poceni. Kapučin 1,20 €. Nadaljevala proti Cave Ispica, kamor nisva šla na ogleda, ker sva enake jame in mlin videla že drugje, pa tudi cesta je zelo ozka, midva pa še pod vtisom reševanja ožine v Notu. Kdor jam in mlina še ni videl se splača, bolje pa je prej parkirati in se malo sprehoditi. Skozi mesti Modica in Ragusa sva pot nadaljevala proti Caltagirone. Po opisu s forumov sva očitno pričakovala preveč. V tem mestu sva žal, prvič pomislila na slovensko slabost. Če smo se mi »zajebali« pa naj se še drugi. Razen stalne razstave o izdelkih iz keramike, ki jih resnici na ljubo lahko vidite tudi drugod po Sicilii, je tu samo še 142 stopnic obdanih s keramiko. Te so zanimive, vsekakor pa danes v to oddaljeno mesto ne bi zavil. Tako umazano in zanemarjeno mesto nama je dajalo

zanemarjena ulica v Caltagirone

stalna razstava keramike

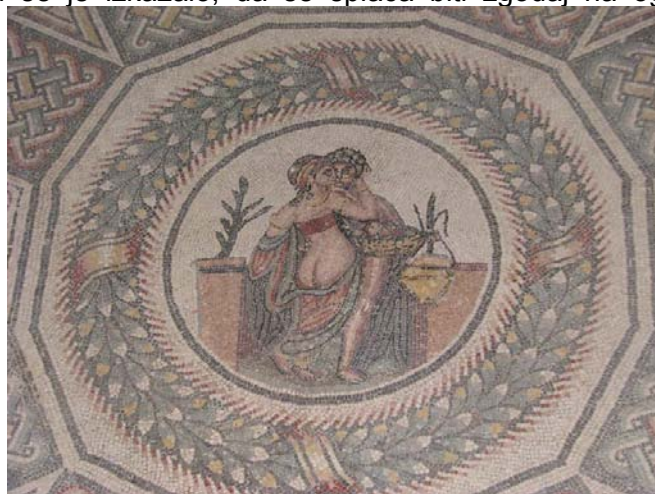
morda zmoten občutek nelagodnosti, ki jo poznamo pod imenom Sicilia (beri mafija). Zato tudi nisva ostala na brezplačnem PZA, temveč sva pot nadaljevala do Piazza Armerina oziroma Villa Romana del Casale N 37° 22' 05.9" E 014° 20' 03.0" . 1 € parking in 1 € spanje. Morda naju je tja vleklo tudi to, ker sva pred tem srečala dve sorodni duši iz Nove Gorice, ki sta tudi šla v to smer. Žal vem samo to, da je on Vojko, kako pa je ime boljši polovici ne. Očitno smo bili vsi tako navdušeni, ko smo se srečali, da se tudi predstavili nismo.

Iz PZA Von Platen (Siracusa) do Villa Romana del Casale 212 km.

19. 9. 2012 – sredo. Prespala sva torej na parkirišču Villa Romana del Casale. Zjutraj sva kupila vstopnici za ogled vile. (2 x 10 €). Vredno za ogled 3500 m² površine z mozaiki vseh mogočih motivov. Zadeva je ohranjena in še restavrirajo preostale prostore, ki še niso čisto za ogled od blizu. Za 3,5 € sva kupila tudi knjižico z opisom in fotografijami. Tudi pri tej vili se je izkazalo, da se splača biti zgodaj na ogledih.

Villa Romana del Casale

mozaik na tleh ene od soban

Ko sva midva odhajala je bilo že polno turistov, ki jih pripeljejo z avtobusi. Tako je bilo pravzaprav povsod, kjer si ljudje ogledujejo znamenitosti. Pot sva nadaljevala do Falconare v Eurocamping Due Rocche. N 37° 06' 35.0" E 014° 02' 19.0" Kamp je v skupini ACSI (16 €), se je pa videlo, da tudi na Sicilii, nekateri končajo sezono kot na hrvaškem, čeprav imajo vse pogoje za dolgo vroče poletje in tudi jesen. Bilo nas je kar nekaj camperjev, trgovina in restavracija pa zaprti. Drugače pa solidno in tudi lepa mivkasta plaža za dostop do še vedno toplega morja. (26° C).

Od Villa Romana del Casale do Falconare prevozila 72 km.

20. 9. 2012 – četrtek.

V planu sva imela, da se nekje ob morju ustaviva za dva dni in se še malo namakava v toplen morju in malo odpočijeva od »kamnov«. V Eurocamping Due Rocche je bilo vse solidno, le trgovina je bila zaprta,

grad v Falconari

in želva velikanka

zato sva se odločila, da nadaljujemo v Ribero/Seccagrande v kamp Kamemi N 37° 26' 18" E 013° 14' 41". (14 €, ACSI) Krenila sva v Agrigento in Valle dei Templi (dolino templjev). To področje sva si ogledala le od zunaj (brez vstopnine) saj je dovolj vidno. Imela sva namreč informacijo, da je ogled templjev v Selinunte veliko lepši, ker je v ozadju narava, v Agrigentu pa žal veliko industrijsko mesto. Kasneje se je izkazalo, da je to res in popolnoma dovolj je bilo od blizu videti eno takšno področje. Nato sva zapeljala do vulcanelli di

vulkančki

Agrigento - Valle dei Templi

Macalube Aragona N 37° 22' 24.8" E 013° 36' 12.9". Področje kjer iz zemlje »bruha« sivo gosto, tekoče blato, je označeno in ograjeno. Spoštujte označbe saj je nenaden večji izbruh lahko nevaren. Je pa zanimivo. Pod površino je morska voda, nad njo plast plina. Ko pritisk plina naraste, na plan bruhne to sivo gosto, tekoče blato. Našli pa boste male »vulkančke« ki so ves čas aktivni in »brbotajo«. Vstopnine ni. Slepa cesta do tja je asfaltirana, čeprav vam bo Garmin pisal da ni. Popoldne parkirava v kampu in tudi tu, čeprav je kamp odličen in lep, razočaranje. Bazen v kampu zaradi končane sezone zaprt, na morju pa veter

in valovi, da dostop ni bil možen oziroma bi bil nevaren, ker je obala skalnata. Namesto kopanja sva se odločila za ogled Eraclee Minoa. Tu je arheološki muzej, vstopnine nisva plačala, so pa bolj edinstvene

pokrajina pri Eraclea Minoa

Eraclea Minoa z vrha pečin,
dolga bela plaža in v gozdičku kamp

visoke pečine nad kampom in dolgo belo mivkasto plažo. Z motorčkom (naredila 33 km) sva se spustila še v dolino do kampa, kjer sva zopet srečala »goričana« in pa tudi nemški par s katerim smo se spoznali na trajektu. Kamp sicer lep vendar drag. Po vrnitvi v kamp, sva šla še enkrat na plažo, vendar kopanje v morju res ni bilo možno, zato sva se že takoj odločila, da zjutraj nadaljujemo pot do Selinunte.

Od Falconare do Ribere/Seccagrande kamp Kamemi 95 km.

21. 9. 2012 – petek.

Ob 9. uri sva bila že pred blagajno v Selinunte. N 37° 35' 06,2" E 012° 50' 13,2" Zopet odlična poteza, ker še ni bilo turistov. Ogled na osebo 6 €. Glede ne razdalje med templji in sončen dan sva se odločila za prevoz

Selinunte v naravnem okolju

mogočni stebri templja

z električnim vlakcem. Cena tudi 6 €, vendar vredna, kajti obrazi kasnejših obiskovalcev, ki so pot do enega največjih grških templjev in akropole, prehodili peš, so povedali vse. Ogled teh zgodovinskih »kamnov« v naravnem okolju, s pogledom tudi na morsko obalo, je res veličasten. Za ogled templjev imate na Sicilii, tri možnosti. Dolino templjev v Agrigentu, Selinunte in Segesta. Najino mnenje je, da je popolnoma dovolj

samo ogled v Selinunte. Agrigento brezplačno vidite od zunaj, ko potujete mimo, pot v Segesto pa se ne zdi potrebna (enako že videno). Po ogledu sva nadaljevala do mesteca Mazzara del Vallo, v Sporting Club Village & Camping. N 37° 26' 18" E 013° 14' 41". Parkirala sva na parkirišču in peš odšla na ogled in do recepcije. Kmalu sva se spogledala in brez besed vedela odgovor. Ostaneva dva dni. Čudovito, ugodno (16 €), bazen deluje, veliko gostov za ta čas, toda ne preveč. Restavracija, pizzerija, skratka vse kar človek potrebuje.

Od Ribere/Seccagrande do Mazara del Vallo 91 km.

22. 9. 2012 – sobota.

Kopanje, počivanje, uživanje in seveda obvezno malo pregledati Trampka.

23. 9. 2012 – nedelja.

Odhod naprej proti Marsali, kjer Garmin zopet hoče po nekih svojih poteh do mlinov na veter in solin. Ne

pustite se mu in se držite levo ob obali. »Kao« pametnejši odneha in po nekaj »preračunavanjih« le odneha in pripelje do solin in mlinov N 37° 51' 23,8" E 012° 28' 43,4". Zanimivo in vredno narediti ovinek. Je pa res podobno našim solinam, mlin pa tudi od znotraj, našim na Muri. Ampak vseeno. Nadaljevala proti Trapani in Erice. Za vzpon na hrib v Erice sva premišljevala o žičnici, ki vodi v to mesto, odgovor pa sva dobila pri vходу na vzpenjačo. »Danes ne deluje. Remont.« In sva se podala s Trampkom na zgornji parking pred mestnim obzidjem. N 38° 02' 29,9" E 012° 35' 14,8". Sama vožnja do vrha je izredno panoramska in

pogled na Capo S. Vito

in Trapani

zanimiva. Parkirišče je sicer brezplačno, k nama pa je pristopil možak in naju usmerjal pri parkiranju, kasneje pa izrazil željo po € za to pomoč in obljubo po varovanju. Dala sva 2 € in videti je bil kar zadovoljen. Tudi Trampek je počakal brez težav. Skozi mestno obzidje do gradu in mesteca je približno 15 min. hoje, seveda ob panoramskem fotografiranju Capo San Vito. Na Piazza Umberto sva si privoščila lazanjo, kasneje v slaščičarni pa sladice, tudi iz marcipana, po katerih je Erice znano. Mestece zelo zanimivo, kot bi zavrtel čas nazaj. Tlakovane ulice, portali hiš, trgovinice, kavarnice, slaščičarne....Vredno ogleda. Ko sta bila

graščina Erice

sicilianske sladice v Antica Pasticceria del Convento

trebuščka polna dobrot sva se podala proti Isola delle Femmine, v kamp La Playa N 38° 11' 49" E 013° 14' 39". ACSI 18 €. Lep kamp s plažo in pogledom na otoček po katerem je mesto dobilo ime. Legenda pravi, da so na njem zapirali ženske, druga bolj verjetna pa je, da je dobilo ime po arabskem poglavarju Eufimiju. V sicilijanskem dialektu Femin in kasneje je postalo ime Femine.

Od Mazara del Vallo do Isola delle Femmine 196 km.

24. 9. 2012 – ponedeljek.

Upoštevala sva navodila lastnice kampa in se v Palermo odpravila z vlakom. Dejala je, da je motorček lahko v nevarnosti, kar boste videli tudi na fotografiji. Tudi verižice, zapestnice in uri sva pustila v kampu, s seboj pa sva vzela 100 € za vstopnine in malenkosti. Fotoaparata pa ves čas preko vratu in v rokah. Držite se tudi

skupin turistov in ne zahajajte v stranske ulice. Vse se je izšlo brez problemov, velja pa upoštevati navodila domačinov.

Isola delle Femmine

zakaj sva šla v Palermo z vlakom ?

Ob 8.50 je odpeljal vlak iz Isola delle Femmine v Palermo. Po 35. min. vožnje sva izstopila na postaji Palazzo Reale – Orleans. Že samo ime pove, da ste pred Palazzo Reale ali dei Normanni oziroma tudi Cappello Palatino, ki je v njej. Brez razmišljanja odštejte 8,5 € za vstopnico. Nekaj najlepšega, če pomislite

prepovedani posnetki - Catacombe

in Cappella Palatina

od kdaj to stoji, pa sploh. Na ogled spuščajo v manjših skupinah, zgornji del pa je z vami vodič, ker sami ne smete na ogled. Še enkrat. Bodite tudi tu zgodnji. Naprej na drugih ogledih ni več problema. Zraven postaje stoji tudi cerkev S. Giovanni degli Eremiti. Po najinem planu sva od tu šla na ogled Catacombe Cappuccini z znano deklico Rosalio Lombardo, ki »spi« od leta 1920. Od tu nazaj na ulico Vittorio Emanuele, ob kateri se nahaja večina znamenitosti. Na začetku ulice slavolok Karlu V. Porta Nuova, Villa Bonanno, Cattedrala, Chiesa del SS. Salvatore, Chiesa del Gesu, Palazzo in Fontana Pretoria in Trg sramote oziroma Quattro Canti. To je križišče štirih cest, vsak vogal stavb pa je okrašen z različnimi skulpturami. Na vodnjaku Pretoria, ki je nekaj korakov od križišča, ki deli Palermo na štiri dele, pa so upodobljene skulpture golih žensk, po katerih je Trg sramote dobil ime. Na stavbi poleg, pa je na spominski tabli zapisano: Giuseppe Garibaldi, italijanski socialist s pomočjo rdečesrajčnikov zavzel Sicilio in kmete prepričal, da so volili za združitev Italije

Od tu naprej se lahko podate po Via Maqueda do centralne železniške postaje, če pa želite in imate voljo, se lahko od trga Quattro Canti napotite v revnejši in »nevarnejši« del mesta La Kalsa, v Vuccirio po nakupih ali pač po lastni izbiri. Ker sva vso Sicilio prepotovala brez incidenta, sva se odločila, da sva videla dovolj in greva zgodaj popoldne nazaj v kamp in še malo v morje. Tako sva brez nevšečnosti zaključevala najino potovanje po »mafijški« deželi. Še prijetno namakanje v morju in lep preostanek večera.

25. 9. 2012 – torek.

Še zajtrk s svežim sicilijanskim kruhom, motorček na nosilec in pod cerado, pa še enkrat v morje, nato pa odhod na zadnji ogled znamenitosti. Mestece na hribčku nad Palermom, Monreale. Preboj s Trampom skozi dopoldanski Palermo je seveda pustolovščina. Je pa pri sami vožnji zanimivo opazovati domačine (voznike), policiste in promet nasploh. Za mirne živce, saj je tudi »oblast« očitno brez moči. Vozi, parkira se proti vsaki logiki, etiki in spoštovanju drugih. Prednost si moraš izbrati ali pač vzeti čas. Ko te »odparkirajo« ali se umaknejo, ko imaš prednost, ko ne rinejo proti tebi, čeprav ni prostora za dva, greš lahko počasi naprej. Časa ta dan sva imela na pretek, saj je trajekt odplul šele ob 23,59 uri iz luke Termini Imerese, ki pa je blizu. Tako sva se le prebila do plačljivega parkinga v Monreale. Žal nisem odčital GPS, ne morete pa zgrešiti, ker je tu konec ceste. Do mesta je dobrih 5 min. hoda. Na Piazza Guglielmo II. je tudi katedrala s prelepimi mozaiki. Vidi se tekmovalni duh s Palermom. Vhod v katedralo je s strani, na Piazza Vittorio Emanuele. Na Piazza Guglielmo II. je tudi l'Antica Pizzeria Guglielmo, kjer sva naročila še zadnjo pizzo na Sicilii. Po oceni tudi najboljšo. Še pot do trajekta in »ciao« Sicilia.

Iz Isola delle Femmine do Termini Imerese 69 km.

Povzetek:

Ljubljana – Garda – Livorno	701 km
Sicilia	1204 km
Livorno – Ljubljana	577 km
skupaj	2482 km
povprečna poraba	9,2 l/100 km
skupaj poraba	228 l
povprečna cena goriva	1,62 €
skupaj strošek goriva za Tramp	369 €
skupaj kilometrov s Scarabeom	232 km
skupaj strošek goriva za Scarabeo	10 €

s trajektom privarčujete 2266 km – strošek trajekta 552 €

strošek po cesti 208 l goriva oziroma 365 € za gorivo, plus 86,40 € za cestnino, plus dvakrat spanje ?, plus dva do štiri dni vožnje – skupaj minimalno 452 € brez računanega spanja, obrabe vozila, gum itd.

strošek cestnine po Italiji:	Ljubljana – Lago di Garda	18,10 €
	Lago di Garda – Livorno (delno)	3 €
	Livorno – Ljubljana	27,20 €

strošek cestnine po Siciliji:	5,2 €		
strošek cestnine skupaj:	53,50 €		
strošek kampov skupaj	Garda 48 €	Sicilia 154 €	202 €
vstopnine	87 €		
vsi stroški skupaj:	1273,50 €		

hrane, kavice, spominkov in nakupov ne štejem, saj je to stvar posameznika, ki pa ni zanemarljiva

Največja pomoč za pripravo potovanja je bil turistični vodnik Mladinske knjige NAJ 10 SICILIJA

Je pa res, da se zarečenega kruha največ poje in sva storila tudi to. Plačala sva vstopnino v posvečen hram Cappella Palatina. Sedaj, ko jo pozna, bi nama bilo zelo žal, da je ne bi videla. Nasveti domačinov in preverjenih ljudi, ki so že bili na potovanju po Sicilii, pa je bilo tudi v veliko pomoč pri racionalizaciji stroškov, časa, ogledov in termina potovanja. Zato še enkrat. Meniva, da sva videla dovolj in se znamenitosti niso ponavljale